KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. december 1991

om et støtteprojekt til fordel for virksomheden Textilwerke Deggendorf GmbH

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(92/330/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

efter at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med nævnte artikel 93, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Tysklands Faste Repræsentation anmeldte den 25. februar 1991 i henhold til EØF-Traktatens artikel 93, stk. 3, et støtteprojekt til fordel for virksomheden Textilwerke Deggendorf GmbH. Denne virksomheds hovedaktivitet ligger i sektoren for syntetiske fibre, der er omfattet af EF-rammebestemmelserne for denne sektor, ifølge hvilke ethvert støtteprojekt inden for denne sektor skal anmeldes på forhånd.

Støtten skal finansieres gennem Bayerisches regionales Förderprogramm, som Kommissionen har godkendt ved skrivelse af 21. december 1988.

Der blev ved skrivelse af 14. marts 1991 fremsendt supplerende spørgsmål til de tyske myndigheder for at få en karakteristik af den planlagte investering. Kommissionen modtog deres svar den 8. maj 1991.

Kommissionen har ved skrivelse af 27. juni 1991 underrettet den tyske regering om sin beslutning om at indlede proceduren i artikel 93, stk. 2, med hensyn til den pågældende støtte og har opfordret den tyske regering til at fremsætte sine bemærkninger hertil.

Interesserede tredjeparter har kunnet få kendskab til Kommissionens beslutning efter dens offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*(1).

Støtten vedrører investeringer, som skal gennemføres i virksomheden Pietsch, hvis kapital Textilwerke Deggendorf GmbH har overtaget for 1 DM, idet Pietsch var truet af lukning i 1989.

Pietsch, der udelukkende har specialiseret sig i produktion af tekstilgardiner, er af sin nye ejer blevet underkastet en genopretnings- og moderniseringsplan, som delstaten Bayern forventes at støtte finansielt.

De investeringer på 11,95 mio. DM, der kan støttes, vil betyde, at de 134 arbejdspladser, der nu findes i Pietsch, bevares, og at der i samme virksomhed oprettes 15 nye arbejdspladser.

Omstrukturerings- og moderniseringsplanen, der blev iværksat i juli 1989, da aktiverne blev overtaget, strækker sig over tre år og omfatter investeringer på 11,95 mio. DM, heraf 2 mio. DM til anlægsinvesteringer og 4 mio. DM til køb af specialfremstillede maskiner til gardinproduktion.

Det er planen, at Deggendorf fra Bayerns økonomiministerium får to lån med subsidieret rentesats (4,5 %), der finansieres over delstatens regionalprogram, og som tilbagebetales efter en afdragsfri periode på tre år.

Det første lån på 2,8 mio. DM har en løbetid på 15 år og det andet på 3 mio. DM en løbetid på otte år.

Nettosubventionsækvivalenten for rentegodtgørelsen andrager 3,46 % for det første lån og 2,77 % for det andet.

De offentlige lån skal således finansiere 48,53 % af investeringen, som afsluttes i juli 1992.

På grundlag af de oplysninger, som Kommissionen rådede over, har den ud fra et konkurrencepolitisk synspunkt undersøgt følgerne af de finansielle og regnskabsmæssige forbindelser mellem Deggendorf og Pietsch.

Kommissionen har herefter ikke kunnet afgøre, om der kan foretages en klar sondring mellem produktionen af syntetiske fibre og den nye investering. Den har derimod fundet, at den pågældende støtte indirekte kunne gavne Deggendorf, der fremstiller produkter, hvortil der i princippet ikke kan ydes støtte i henhold til EF-rammebestemmelserne for syntetiske fibre.

(1) EFT nr. C 207 af 8. 8. 1991, s. 6.

Med i Kommissionens overvejelser var også den omstændighed, at den den 21. maj 1986 havde vedtaget en negativ beslutning, beslutning 86/509/EØF (1), hvori støtte til samme virksomhed i 1981 til 1983 var blevet erklæret uforenelig med det fælles marked. I henhold til samme beslutning skulle 6,12 mio. DM i tilskud og 11 mio. DM i lån til en subsidieret rentesats tilbagebetales. Denne støtte er endnu ikke blevet tilbagebetalt, og derfor står Deggendorf stadig som modtager af uretmæssig støtte, der kunstigt forbedrer dens konkurrenceevne.

Desuden var Kommissionen af den opfattelse, at på et EF-marked for garn af polyamider og polyester, der er præget af dels betydelig konkurrence som følge af, at der findes adskillige producenter på samtlige nationale markeder, dels stagnerende efterspørgsel, kapitalintensive investeringer og reducerede fortjenestmargener, ville de pågældende støtteforanstaltninger sandsynligvis fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. Derfor opfylder denne støtte ikke betingelserne for at kunne henføres under en af undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, stk. 1, 2 og 3, og er derfor uforenelig med det fælles marked efter artikel 92, stk. 1.

Kommissionen har derved foretaget en analyse svarende til den, den foretog nogle måneder tidligere, da den gennemgik et tilfælde med støtte til samme virksomhed Textilwerke Deggendorf GmbH med henblik på investeringer til rationalisering af produktionen af elastikstrømper og -garn af polyamid.

Kommissionen konkluderede dengang, at den pågældende støtte var forenelig med det fælles marked, men dens positive beslutning var betinget af, at de tyske myndigheder ikke foretog udbetalingen, før den ulovlige støtte, der var ydet fra 1981 til 1983, var blevet tilbagekaldt.

Kommissionen har i sin beslutning om at indlede proceduren med hensyn til den planlagte støtte til omstrukturering af Pietsch (2) i øvrigt mindet om ovennævnte fortilfælde ved at præcisere, at: »i tilfælde af en positiv beslutning som følge af nærværende procedure ... finder Kommissionen derfor, at udbetalingen af denne støtte først skal finde sted efter tilbagebetalingen af den ulovlige støtte, som omhandles i beslutningen af 21. maj 1986«.

II

I de bemærkninger, som den tyske regering indgav ved skrivelse af 30. juli 1991 som led i proceduren efter Traktatens artikel 93, stk. 2, præciserede den den opfattelse, som den havde tilkendegivet i forbindelse med anmeldelsen, og gav derved Kommissionen supplerende oplysninger, hvorved denne under hensyntagen til virkningerne på konkurrencen fik mulighed for at vurdere forbindelserne mellem Textilwerke Deggendorf GmbH, der ubestridt modtager støtten, og Pietsch, hvor de støttede investeringer gennemføres.

De tyske myndigheder har i øvrigt fundet støttens virkning på produktionen af syntetiske fibre ubetydelig i forhold til Textilwerke Deggendorfs samlede budget.

Den danske og den nederlandske regering samt British Textile Confederation har fremsendt kortfattede bemærkninger til Kommissionen, der derefter har fremsendt dem til den tyske regering, hvilket ikke gav denne anledning til at fremkomme med nye bemærkninger.

Sidstnævnte er i øvrigt fremkommet med sine reaktioner på Kommissionens beslutning med brev af 30. juli 1991.

III

Det lån på 5,8 mio. DM til en subsidieret rentesats, som blev ydet til Textilwerke Deggendorf GmbH i henhold til Bayerische regionale Förderprogramm, som Kommissionen har godkendt ved skrivelse af 27. december 1988, udgør støtte efter EØF-Traktatens artikel 92, stk. 1, idet lånet gør det muligt for virksomheden at foretage investeringer uden samtidig at oppebære alle udgifterne hertil.

Denne støtte er med rette blevet anmeldt til Kommissionen i henhold til EØF-Traktatens artikel 93, stk. 3, idet pligten til på forhånd at anmelde den pågældende støtte følger af de rammebestemmelser, der gælder for ethvert støtteprojekt, uanset formen, til fordel for selskaber inden for sektoren for syntetiske fibre og syntetisk garn.

Kommissionen har således kunnet fremsætte sine bemærkninger og vurdere den påtænkte støtte.

De finansielle og regnskabsmæssige forbindelser mellem Textilwerke Deggendorf og Pietsch forekommer ikke Kommissionen at have indvirkning på fiberproduktionen i betragtning af ejervirksomhedens samlede budget. Forbindelsen øger derimod Textilwerke Deggendorfs afsætningsmuligheder, for så vidt som Pietsch anvender syntetisk garn til sin gardinfremstilling.

Kommissionen havde allerede i sin beslutning af 26. marts 1991 fundet, at eksistensen af en supplerende afsætningsmulighed for fremstillingen af syntetisk garn bidrog til at mindske industriens generelle overskudskapacitet.

(1) EFT nr. L 300 af 24. 10. 1986, s. 34.
(2) Skrivelse af 27. juni 1991 og EFT nr. C 207 af 8. 8. 1991, s. 6.

Således får den forbindelse, der er mellem produktionen af syntetisk garn og syntetiske fibre og den nye investering, som delvis finansieres over offentlige midler, ikke Kommissionen til på forhånd at vurdere den planlagte støtte negativt ud fra de regler, der gælder for sektoren for syntetiske fibre.

Ved specielt at betragte Pietsch, der udelukkende fremstiller tekstilgardiner, konstaterer Kommissionen, at delstaten Bayern påtænker at støtte virksomhedens genopretnings- og moderniseringsplan.

Den påtænkte støtte skal ydes i henhold til en af Kommissionen godkendt regionalstøtteordning på de i denne ordning fastsatte vilkår (støtte i form af en rentegodtgørelse for lån og en intensitet på højst 8 % NSÆ).

Kommissionen finder, at fordi 134 eksisterende arbejdspladser i Pietsch skal bevares, og der skal oprettes 15 nye permanente arbejdspladser på Deggendorfs område, fremmer den planlagte støtte udviklingen af den pågældende økonomiske region og kan derfor betragtes som forenelig med det fælles marked i henhold til artikel 92, stk. 3, litra c).

IV

Kommissionen konstaterer imidlertid, at så længe Textilwerke Deggendorf GmbH ikke har tilbagebetalt hele den ulovligt ydede støtte, den modtog fra 1981 til 1983, vil dens konkurrenceevne være styrket af en fordel, der indvirker på samhandelsvilkårene.

I formel henseende bebrejder Kommissionen ikke — i modsætning til de bemærkninger, som de tyske myndigheder fremsatte efter Kommissionens beslutning om indledning af proceduren — Textilwerke Deggendorf GmbH, at virksomheden har indbragt sagen for en tysk domstol for at få en administrativ afgørelse i forbindelse hermed erklæret ugyldig.

Kommissionen konstaterer til gengæld, dels at tilbagebetalingen af den ulovligt ydede støtte endnu ikke er sket, dels at den ikke råder over tvangsmidler til opfyldelse af beslutningen af 21. maj 1986. Kommissionen havde dengang truffet en negativ beslutning med hensyn til den ulovligt ydede støtte til samme selskab mellem 1981 og 1983 og anmodet om tilbagebetaling af tilskud på 6,12 mio. DM og lån på lempelige vilkår på 11 mio. DM.

Da den negative beslutning ikke er blevet indbragt for De Europæiske Fællesskabers Domstol, er den endelig.

Den tyske regering har til gengæld anlagt sag ved EF-Domstolen for at få Kommissionens beslutning af 26. marts 1991 erklæret ugyldig.

Kommissionen har allerede i sin beslutning af 26. marts 1991 om samme virksomhed Textilwerke Deggendorf mindet den tyske regering om, at den er forpligtet til at undersøge støttesagerne under hensyntagen til alle omstændigheder, der kan have indflydelse på støttens indvirkning på samhandelsvilkårene i Fællesskabet.

Domstolen har for nylig i en dom meget belejligt præciseret, at når Kommissionen undersøger en støttes forenelighed med det fælles marked, skal den tage hensyn til alle relevante elementer, herunder i givet fald den kontekst, der allerede er vurderet i en tidligere beslutning, samt de forpligtelser, som denne tidligere beslutning har påført en medlemsstat (1).

Det fremgår heraf, at Kommissionen lovligt kan basere en senere beslutning på, at en betingelse i en beslutning, der tidligere er truffet vedrørende samme virksomhed, ikke er efterkommet, hvilket er tilfældet i nærværende sag.

Præcedens for den foreliggende sag bekræfter i øvrigt en sådan analyse og giver Kommissionen anledning til på dette punkt at gentage sin argumentation fra beslutningen af 26. marts 1991 : den uberettigede fordel, som Textilwerke Deggendorf siden 1981 til 1983 har nydt godt af, har givet denne virksomhed en uberettiget økonomisk fordel, som vil vare ved indtil den dag, hvor den tidligere modtagne, ulovlige støtte er blevet tilbagebetalt.

Kommissionen ser sig derfor beføjet til at mene, at den pågældende støtte — der i øvrigt er forenelig med det fælles marked — ikke reelt kan komme Textilwerke Deggendorf GmbH til gavn, så længe virksomheden ikke har tilbagebetalt den ulovlige støtte, som er omhandlet i beslutningen af 21. maj 1986.

Den samlede virkning af den ulovlige støtte, som Deggendorf har nægtet at tilbagebetale siden 1986, og den nye investeringsstøtte vil give virksomheden en særlig stor og uberettiget fordel, som vil ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

Selv om den nu påtænkte støtte på 744 485 DM som følge af lån til en subsidieret rentesats på 5,8 mio. DM kan betragtes som forenelig med det fælles marked, mener Kommissionen, at udbetalingen af den nye støtte bør udsættes, indtil den med det fælles marked uforenelige støtte, jf. Kommissionens beslutning af 1986, er blevet tilbagebetalt.

(1) Dom af 3. oktober 1991 i sag 261/89, endnu ikke offentliggjort.

Denne vurdering er dikteret af den forsømmelighed, som den tyske regering og Deggendorf har udvist ved at have overtrådt bestemmelserne i artikel 93, stk. 3.

Da Kommissionen ikke har nogen mulighed for at gennemtvinge sin beslutning af 1986, er det så meget desto mere nødvendigt at udsætte udbetalingen af den nye støtte.

Endvidere erindres der om, at Kommissionen i sin meddelelse i henhold til artikel 93, stk. 2, allerede har redegjort for den dobbelt konkurrencefordrejende virkning, der følger af, at selskabet Textilwerke Deggendorf GmbH ikke har tilbagebetalt den tidligere udbetalte støtte, som er uforenelig med det fælles marked. Hverken den tyske regering eller den pågældende virksomhed har fremsat argumenter eller bemærkninger hertil, der kan ændre Kommissionens vurdering.

Det må derfor konkluderes, at den tyske regerings planlagte støtte på 744 485 DM til selskabet Deggendorf er forenelig med det fælles marked, men at denne støtte først må udbetales, når Textilwerke Deggendorf har tilbagebetalt den ulovlige støtte, som det modtog mellem 1981 og 1983, jf. beslutning 86/509/EØF.

Kommissionen ser sig nødsaget til at fremkomme med denne konklusion, da Textilwerke Deggendorf uberettiget siden 1981 til 1983 har nydt godt af støtte til et samlet beløb af 17,12 mio. DM, og da denne virksomhed endnu i dag afslår at opfylde de forpligtelser, den har i henhold til fællesskabslovgivningen, idet den ikke tilbagebetaler den pågældende støtte. Det må fremhæves, at den suspensionsbetingelse, der omhandles i denne beslutning, ikke er en overflødig gentagelse af den suspensionsklausul, der findes i beslutningen af 26. marts 1991, hvilket skyldes to forhold :

— for det første er den tilstræbte virkning i de to tilfælde den samme, nemlig at undgå, at Textilwerke Deggendorf ved sin holdning fortsat får gavn af en økonomisk uberettiget fordel

— for det andet vil den nuværende suspensionsklausul miste sin virkning, så snart virksomheden har opfyldt sine tilbagebetalingsforpligtelser i medfør af beslutningen af 21. maj 1986 (det samme gælder for suspensionsklausulen i beslutningen af 26. marts 1991) —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING :

Artikel 1

Støtten til Textilwerke Deggendorf GmbH i form af to lån til en subsidieret rentesats på 2,8 og 3 mio. DM med en løbetid på henholdsvis 15 og 8 år til en rente på 4,5 % og med en afdragsfri periode på tre år, som blev anmeldt til Kommissionen ved skrivelse af 25. februar 1991 fra de tyske myndigheder, er forenelig med det fælles marked, jf. EØF-Traktatens artikel 92.

Artikel 2

De tyske myndigheder udsætter udbetalingen af den i artikel 1 omhandlede støtte til Deggendorf, indtil de har inddrevet den i artikel 1 i beslutning 86/509/EØF omhandlede støtte, der er uforenelig med det fælles marked.

Artikel 3

Den tyske regering underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, den har truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1991.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand